28.3.1

31b (משנה א') $\rightarrow 33a$ (מאי טעמא כל כחו בעינן הלכך לא אפשר)

Note: משניות א-ב are presented here together; since only משניות א-ב is discussed here, we'll omit משניות א-ב until it is assayed

- ז. **וָאָתָה וּבְיֶּדְ אִתְּךְ תִּשְׁמְרוּ אֶת כְּהַנַתְכֶּם לְכָל דְבֵּר הַמִּוְבֶּה** וּלְמִבֶּית לַפָּרֹכֶת וַעֲבַדְתָם עֲבֹדַת מַתְּנָה אֶתַן אֶת כְּהַנַּתְכֶּם לְכָל דְּבֵּר הַמִּוְבָּח וּלְמִבֶּית לַפָּרֹכֶת וַעֲבַדְת מַתְּנָם אֶת בֹּיָם עָל הַמִּוְבֶּה אָת־בּי אַשֶּׁר בְּּמֶר אֹהֶל מוֹעֵד: *ייִיקרא אִיּד-ה*. 2. וְסִבֶּרְ לִּבְּנָי הֹ' וְהָקִרִיבוּ בְּּגֵי אָהֶר הָכֹּהְנִים אֶת הַדְּם עָל הַמִּוְבָּה לְבִּיִּר הְּשִּׁרְ הֹיֹיִרְיִרְא אִיּד-ה.
 - ב. ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה **בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא** עד מלאת ימי טהרה: *ויקרא יב*יד
 - 4. וַיַּעַמֹד יִהוֹשָׁפָט בִּקְהַל יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּבֵית ה' לִפְנֵי הֶחָצֵר **הַחְדָשָׁה**: *דברי הימים ב כ:ה*
 - 5. הַכּל בְּכָתָב מִיַּד ה' עָלַי הִשְּׁבִּיל כֹּל מַלְאֵכוֹת הַתַּבְנִית: דברי הימים א כח:יט
- נסולים done by מא/ה (above, ב:א is valid, as long as (if s/he is טמא/ה) the wood doesn't touch the meat
 - a Therefore: their wrong מחשבות are impactful
 - b As such: if a שחיטה did שחיטה with intent which invalidates (חוץ לזמנו/חוץ למקומו),
 - c If: there is any דם הנפש remaining, a כשר should do another קבלה properly
 - i observation: wording of שחטו משנה (post facto) implies that it is not permissible;
 - 1 challenge: v. 2 teaches that שחיטה בזר כשרה, even women, slaves and טמאים (in spite of v. 1)
 - 2 answer: because it had to mention עמא (lest he touch מטמא → מטמא (lest he touch מטמא → מטמא (lest he touch מטמא) "שחטו" (וויש מחטו" שחטו") מישחטו"
 - ii question: how can a שחיטה perform שחיטה (even נהדיעבד)? Juxtaposition of סהורים (v. 2) → both must be טהורים
 - מד"ס answer: this requirement is
 - 2 question: both סמיכה and שחיטה are " (v. 2) how can a טמא (who may not enter) perform שחיטה?
 - (a) Answer: he could have a very long knife (and stand outside)
 - (i) Suggestion: perhaps סמיכה could be done from outside, by extending his hands inside
 - (ii) Answer: this תנא holds that partial entry (ביאה במקצת just his hands) is considered ביאת מקדש
 - 3 Note: ח''ח had inverted ממיכה שחיטה שוויטה שוויטה שהיטה ה''ח no טמיכה שוויסה, so too שמיכה must be inside → חס שמיכה ממיכה שוויסה שחיטה שחיטה אוויסה שחיטה שוויסה שחיטה שוויסה שחיטה אוויסה שחיטה שחיטה שחיטה אוויסה שחיטה שוטה שחיטה שחיטה שחיטה שוטיה שוטים שחיטה שחיטה שוטיה שוט
 - (a) Question: why is שחיטה the "obvious" one as per לפני ה' is also required to be לפני ה'
 - (b) Answer: that follows שמעון התימני who requires, per v. 2, that שוחט be closer to מקדש than נשחט than נשחט
- II שיאת מקדש regarding (ביאת מקדש if a טמא sticks his hand into precincts of עולא gets מכות for ביאת מקדש gets ישלא gets מולא
 - a Source: v. 3 compares ביאה::מגע; just as מגע of part is מגע, similarly ביאה is considered ביאה
 - b Challenge: if a מצורע's 8th day fell on אי"ב and he saw קרי that day, he may come to gate of עזרה (for טוברה)
 - i Even though: no other טבו"י may come that far
 - ii Reason: better to violate the פרת מאים for non-fulfillment) than have him violate כרת כרת, קרבן פסח for non-fulfillment)
 - iii $\mathit{Dissent}$ (ר' ייחנק): there isn't even a violation of an עשה in allowing him in, per v. 4
 - 1 Source: v. 4 חדשה means that they innovated new restrictions not allowing מחנה לויה into מחנה לויה
 - (a) \rightarrow until then it was permitted (מה"ת)
 - iv Explanation: if ביאה is ביאה is ביאה is סבו"י, how could טבו"י enter to bring his בהונות (thumb etc.) in for סכרת Both are כרת
 - v Response: since מצורע was (explicitly) permitted in (as מחוסר כפורים) for מתן בהונות, we also "waive" טומאת קרי
 - c (ע"פ הוב אם איים holds if אוים הוב הוב או holds if טומאת זיבה had רוב קהל, since they can bring אולא ה'יניסף) מומאת זיבה או האייוסף
 - i Challenge (מותר and the קרי didn't foul that case, the מותר was already מותר and the קרי didn't foul that
 - 1 But in this case: the זבים were rejected ab initio; the טומאת מת cannot "rehabilitate" them
 - ii Rather (ינסף: אביי) must have meant a case where the פ"מ were "ע"מ, then became ד' יוסף → may bring ק"פ
 - 1 Challenge: in case of מותר, he was מותר; in case of טומאה, the מומאה but only for "ס, not מותר but only for "ס, not דיבה ה
 - 2 Block (רבא): opposite stands to reason
 - (a) In case of: מצורע, he has a טומאת צרעת for טומאת ערעת, doesn't extend to קרי
 - (b) But in case of: טומאה the טומאה, the דחוייה, should allow another טומאה to be pushed off as well
 - B Conclusion: אביי ורבא must both hold that טומאה דחויה היא בצבור (and not הותרה)
 - d Reassessing עולא position:
 - i Support: all סמיכות would be immediately before שחיטה except for שחיטת אשם מצורע
 - ii Argument: if the הלכה were that ביאה במקצת is not ביאה, he could extend his hands in and perform סמיכה just before שער ניקנור and have the animal right next to שער ניקנור
 - 1 Answer (ני יוסף): follows יוסי בר יהודה who identifies צפון (where ששם must be נושחט) as far from door of איזה
 - (a) Challenge: why not make a door at the wall of the עזרה (on north side) to allow him to put his hands in?
 - (b) Answer (אביי ורבא): per v. 5, exact accouterments of מקדש are directed by 'ה (may not add)
 - (c) Alternatively: סמיכה anyone doing מיכה must put his body and head inside, in order to be able to put all of his energy on the קרבן, therefore, this is no solution